

Repertoriul jurisprudenței

CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOMNUL GIOVANNI PITRUZZELLA
prezentate la 9 aprilie 2019¹

Cauza C-251/18

**Trace Sport
împotriva
Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven**

[cerere de decizie preliminară formulată de rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord, Țările de Jos)]

„Trimitere preliminară – Politică comercială – Taxe antidumping – Import de biciclete expediate, printre altele, din Sri Lanka – Extinderea taxei antidumping definitive instituite asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 – Validitate – Admisibilitatea trimiterii preliminare – Aplicarea jurisprudenței TWD”

1. Prezenta cauză privește o trimitere preliminară efectuată de rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord, Țările de Jos) referitoare la validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013² (denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), prin care Consiliul Uniunii Europene a extins taxa antidumping definitivă instituită asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate, printre altele, din Sri Lanka.

2. Acest regulament a fost anulat de Tribunalul Uniunii Europene prin Hotărârea din 19 martie 2015, City Cycle Industries/Consiliul³, confirmată în recurs de Curte prin Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries⁴, în ceea ce privește singurul producător srilankez care a introdus o acțiune în anulare în privința acestuia, și anume societatea City Cycle Industries (denumită în continuare „City Cycle”).

3. În fața instanței de trimitere, societatea Trace Sport, un importator francez de biciclete, contestă două decizii emise de autoritățile fiscale din Țările de Jos pentru plata taxelor antidumping datorate pentru importuri de biciclete din Sri Lanka. În fața instanței menționate, Trace Sport urmărește să se prevaleze de hotărârile menționate mai sus pronunțate de instanțele Uniunii Europene în privința City Cycle pentru a invoca nevaliditatea regulamentului în litigiu în ceea ce privește producătorii-exportatori srilankezi de la care ea a importat bicicletele vizate de deciziile de plată contestate, și anume societățile Kelani Cycles (PVT) Ltd (denumită în continuare „Kelani Cycles”) și Creative Cycles (PVT) Ltd (denumită în continuare „Creative Cycles”).

1 Limba originală: franceza.

2 Regulamentul de punere în aplicare al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia (JO 2013, L 153, p. 1).

3 Hotărârea din 19 martie 2015, City Cycle Industries/Consiliul (T-413/13, nepublicată, EU:T:2015:164).

4 Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62).

4. Persoanele interesate care au depus observații scrise în fața Curții arată însă că, din cauza circumstanțelor specifice care caracterizează societatea Trace Sport, care este un importator afiliat celor doi producători srilankezi menționați, aceasta nu ar putea invoca nevaliditatea regulamentului în litigiu în fața instanței de trimitere în temeiul jurisprudenței rezultate din Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Potrivit acestei jurisprudențe, un justițiabil care ar fi avut, fără nicio îndoială, calitate procesuală activă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE împotriva unui act al Uniunii în cadrul unei acțiuni în anulare nu poate invoca nevaliditatea acestui act în fața unei instanțe naționale în cadrul unei trimeri preliminare (denumită în continuare „jurisprudența TWD”) ⁵.

5. În aceste împrejurări, în conformitate cu cererea Curții, prezentele concluzii vor fi axate pe aspectul admisibilității întrebărilor preliminare adresate de instanța de trimitere și, în mod specific, pe aplicabilitatea în speță a jurisprudenței TWD.

I. Regulamentul în litigiu, litigiul principal și întrebările preliminare

6. În septembrie 2012, Comisia Europeană a deschis o anchetă privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză prin importul de biciclete expediate, printre altele, din Sri Lanka ⁶.

7. În cursul anchetei, Kelani Cycles a formulat o cerere prin care a solicitat să beneficieze de o scutire de extinderea taxei antidumping ⁷. La 16 ianuarie 2013, Comisia a efectuat o vizită de verificare în spațiile comerciale ale Kelani Cycles. În continuare, întrucât cooperarea acesteia a fost considerată insuficientă, Comisia a informat Kelani Cycles că intenționa să nu ia în considerare informațiile pe care i le comunicase Kelani Cycles, să întemeieze concluziile în ceea ce o privește pe datele disponibile ⁸ și să respingă cererea sa de scutire. În aceste împrejurări, Comisia a oferit Kelani Cycles posibilitatea de a furniza explicații suplimentare ⁹, ceea ce aceasta a făcut prin scrisoarea din 7 februarie 2013, însoțită de 43 de anexe. Din diverse motive, Comisia nu a luat în considerare aceste explicații suplimentare și a respins, în cele din urmă, cererea de scutire formulată de Kelani Cycles.

8. În urma refuzului Comisiei de a lua în considerare documentele și elementele de probă furnizate de Kelani Cycles și menționate la punctul precedent, Trace Sport a solicitat Comisiei, în cursul procedurii administrative desfășurate de aceasta, o audiere pentru a prezenta, în pofida acestui refuz, aceleași documente și elemente furnizate de Kelani Cycles în susținerea explicațiilor sale suplimentare. Comisia nu a admis însă cererea formulată de Trace Sport.

5 A se vedea în acest sens punctul 17 din hotărârea menționată. Curtea a confirmat în mai multe rânduri principiul exprimat în această hotărâre. În această privință, a se vedea printre altele Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punctele 30 și 37), Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, punctul 41), Hotărârea din 14 martie 2017, A și alții (C-158/14, EU:C:2017:202, punctele 66 și 67 și jurisprudența citată), precum și Hotărârea din 25 iulie 2018, Georgsmarienhütte și alții (C-135/16, EU:C:2018:582, punctele 14 și 15).

6 Regulamentul (UE) nr. 875/2012 al Comisiei din 25 septembrie 2012 de deschidere a unei anchete privind o eventuală eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză prin importul de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, și de supunere a acestor importuri înregistrării (JO 2012, L 258, p. 21).

7 În temeiul articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, și rectificare în JO 2010, L 7, p. 22), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 (JO 2012, L 344, p. 1) (denumit în continuare „regulamentul de bază”).

8 În conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din regulamentul de bază. A se vedea punctele 39-42 din regulamentul în litigiu.

9 În conformitate cu articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază.

9. La 29 mai 2013, Consiliul a adoptat regulamentul în litigiu, prin care a extins taxa antidumping definitivă de 48,5 % asupra importurilor de biciclete originare din China la importurile de biciclete expediate, printre altele, din Sri Lanka. În acest regulament, Kelani Cycles este considerată o societate care nu a cooperat¹⁰, în timp ce Creative Cycles nu este menționată în mod explicit.

10. În anul 2012 și în anul 2013, reprezentanți vamali au efectuat, în numele și în contul Trace Sport, în Țările de Jos, declarații de punere în liberă circulație a unor biciclete expediate din Sri Lanka, declarând ca exportatori ai acestor biciclete Creative Cycles și Kelani Cycles.

11. În urma unor controale *a posteriori* privind validitatea declarațiilor menționate, Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (Inspectorul Serviciului de Impozite/Vamal, Biroul din Eindhoven, Țările de Jos) a considerat că trebuia să fie plătită o taxă antidumping de 48,5 % pentru punerea în liberă circulație a bicicletelor declarate. Acesta a emis, așadar, două decizii de plată a taxelor antidumping datorate, în cuantum de 229 990,88 euro și, respectiv, de 234 275,37 euro. În urma contestațiilor formulate de Trace Sport împotriva acestor decizii, acestea au fost confirmate prin două decizii din 24 septembrie 2015.

12. Între timp, prin Hotărârea din 19 martie 2015, City Cycle Industries/Consiliul¹¹, Tribunalul a anulat articolul 1 alineatele (1) și (3) din regulamentul în litigiu¹² în măsura în care privea societatea City Cycle.

13. Trace Sport a contestat la instanța de trimitere cele două decizii din 24 septembrie 2015 de confirmare a deciziilor de plată.

14. Prin Hotărârea din 26 ianuarie 2017, Maxcom/City Cycle Industries¹³, Curtea a confirmat în recurs Hotărârea Tribunalului în cauza City Cycle Industries/Consiliul.

15. În cauza pendinte în fața instanței de trimitere, Trace Sport se întemeiază pe Hotărârea Curții în cauzele Maxcom/City Cycle Industries pentru a contesta validitatea regulamentulului în litigiu în ceea ce privește societățile Creative Cycles și Kelani Cycles. Instanța de trimitere consideră că concluzia dedusă de Curte în această hotărâre în ceea ce privește societatea City Cycle ar fi de asemenea valabilă pentru societățile Kelani Cycles și Creative Cycles și ridică, așadar, problema validității regulamentulului în litigiu în ceea ce îi privește pe ceilalți doi producători-exportatori srilankezi.

16. În aceste condiții, rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări:

- „1) Regulamentul [în litigiu] este valid în măsura în care îl privește pe producătorul-exportator Kelani Cycles?
- 2) Regulamentul [în litigiu] este valid în măsura în care îl privește pe producătorul-exportator Creative Cycles?”

¹⁰ A se vedea considerentele (39) și (42) ale regulamentulului în litigiu.

¹¹ T-413/13, nepublicată, EU:T:2015:164.

¹² Această dispoziție extinde taxa antidumping de 48,5 % la importurile menționate mai sus și prevede aplicarea sa importurilor înregistrate în perioada de anchetă.

¹³ C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62.

II. Analiză juridică

A. *Observații introductive*

17. Toate persoanele interesate care au depus observații scrise la Curte, și anume guvernul neerlandez, Consiliul și Comisia, pun la îndoială admisibilitatea prezentei trimiteri preliminare în aprecierea validității. Întemeindu-se pe jurisprudența TWD, aceste persoane interesate susțin, în esență, că Trace Sport nu ar putea invoca în litigiul principal nevaliditatea regulamentului în litigiu, întrucât ar fi putut fără nicio îndoială să formuleze o acțiune în anulare împotriva acestui regulament.

18. Astfel cum am arătat la punctul 5 din prezentele concluzii, în conformitate cu cererea Curții, acestea din urmă vor fi axate pe aspectul admisibilității întrebărilor preliminare adresate de instanța de trimitere.

19. În această privință, vom prezenta, mai întâi, principiile rezultate din jurisprudența TWD și aplicarea lor în domeniul dreptului antidumping al Uniunii. În continuare, pe baza acestei analize, vom aprecia admisibilitatea întrebărilor preliminare adresate de instanța de trimitere.

B. *Jurisprudența TWD și aplicarea acesteia în domeniul antidumpingului*

20. Trebuie amintit mai întâi că, potrivit unei jurisprudențe constante, un act adoptat de instituțiile Uniunii care nu a fost atacat de destinatarul său sau de orice instituție sau persoană având calitatea procesuală activă pentru a solicita anularea acestuia în termenul imperativ prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE devine definitiv. O asemenea jurisprudență se întemeiază în special pe considerația că termenele de introducere a acțiunii urmăresc garantarea securității juridice, evitând repunerea în discuție pe termen nelimitat a actelor Uniunii care produc efecte juridice¹⁴.

21. În continuare, Curtea a recunoscut că, în dreptul Uniunii, există un principiu general potrivit căruia, în contextul unei proceduri naționale, orice parte are dreptul de a invoca nevaliditatea dispozițiilor cuprinse în acte ale Uniunii care constituie temeiul adoptării unei decizii sau a unui act de drept național invocat împotriva sa și de a solicita instanței naționale să adreseze Curții această întrebare cu titlu preliminar¹⁵. În timp ce instanțele naționale pot ajunge la concluzia că un act al Uniunii este valid, acestea nu pot să constate nevaliditatea sa¹⁶.

22. Totuși, aceleași cerințe de securitate juridică menționate la punctul 20 de mai sus au condus Curtea la a statua că principiul general menționat, care garantează oricărui justițiabil dreptul de a invoca, în cadrul unei acțiuni formulate împotriva unei măsuri naționale care îi cauzează un prejudiciu, nevaliditatea unui act al Uniunii care constituie temeiul acestei măsuri nu se opune în niciun mod ca acest act să devină definitiv pentru un justițiabil față de care actul menționat trebuie să fie privit ca o decizie individuală și care ar fi putut fără îndoială să solicite anularea acestuia în temeiul articolului 263 TFUE¹⁷.

14 A se vedea în acest sens Hotărârea din 15 februarie 2001, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 29), și Hotărârea din 14 noiembrie 2017, *British Airways/Comisia* (C-122/16 P, EU:C:2017:861, punctele 83 și 84). În ceea ce privește respectarea termenului de introducere a acțiunii ca cerință de ordine publică, a se vedea considerațiile avocatului general Mengozzi din Concluziile prezentate în cauza *British Airways/Comisia* (C-122/16 P, EU:C:2017:406, punctele 93-99).

15 Acest principiu decurge din articolul 277 TFUE. A se vedea Hotărârea din 15 februarie 2001, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 35), și Hotărârea din 27 noiembrie 2012, *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756, punctul 39 și jurisprudența citată).

16 Hotărârea din 22 octombrie 1987, *Foto-Frost* (314/85, EU:C:1987:452, punctele 14 și 15). A se vedea de asemenea Hotărârea din 10 ianuarie 2006, *IATA și ELFAA* (C-344/04, EU:C:2006:10, punctele 27 și 30), și Hotărârea din 3 octombrie 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, punctul 95).

17 A se vedea Hotărârea din 15 februarie 2001, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 37), în aplicarea punctelor 24 și 25 din Hotărârea din 9 martie 1994, *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90). A se vedea de asemenea Hotărârea din 27 noiembrie 2012, *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756, punctul 41), Hotărârea din 18 septembrie 2014, *Valimar* (C-374/12, EU:C:2014:2231, punctele 28 și 29), precum și Hotărârea din 16 aprilie 2015, *TMK Europe* (C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 18).

23. Astfel, în aplicarea jurisprudenței TWD, în cazul în care se poate considera că un justițiabil ar fi putut, fără nicio îndoială, să formuleze o acțiune admisibilă în anularea unui act al Uniunii, acest justițiabil este împiedicat să invoce nevaliditatea actului respectiv la instanța națională competentă¹⁸.

24. Astfel, după cum a subliniat Curtea în mai multe rânduri, a admite că un justițiabil care ar fi avut, fără nicio îndoială, calitate procesuală activă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE împotriva unui act al Uniunii în cadrul unei acțiuni în anulare poate contesta, după expirarea termenului de introducere a acțiunii prevăzut la articolul 263 al șaselea paragraf TFUE, la instanța națională, validitatea acestui act ar însemna a i se recunoaște posibilitatea de a eluda caracterul definitiv pe care actul menționat îl are în privința sa după expirarea termenelor de introducere a acțiunii¹⁹.

25. Excepția de la principiul general, prezentat la punctul 21 de mai sus, care rezultă din aplicarea jurisprudenței TWD își găsește, astfel, rațiunea de a fi în cerința de a garanta securitatea juridică, evitând repunerea în discuție pe termen nelimitat a actelor Uniunii, precum și în aceea de a împiedica abuzul de căile de atac puse la dispoziția justițiabililor de dreptul Uniunii²⁰.

26. În ceea ce privește în mod specific domeniul dreptului antidumping al Uniunii, Curtea a indicat că concluziile care rezultă din jurisprudența TWD sunt aplicabile regulamentelor de instituire a unor taxe antidumping ca urmare a dublei naturi a acestora, de acte cu caracter normativ – prin faptul că se aplică în general operatorilor economici interesați – și de acte care îi pot privi direct și individual pe unii dintre acești operatori economici²¹.

27. Astfel, în ipoteza în care se poate considera că un operator economic ar fi avut, fără nicio îndoială, calitate procesuală activă și ar fi putut așadar, fără nicio îndoială, să solicite, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, anularea regulamentului de instituire a unei taxe antidumping, operatorul menționat este împiedicat să invoce nevaliditatea acestui regulament la instanța națională competentă²².

28. În această privință, în jurisprudența sa, Curtea a identificat anumite categorii de operatori economici despre care se poate considera că sunt vizați direct și individual, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, printr-un regulament care instituie o taxă antidumping și că pot formula, în consecință, o acțiune admisibilă în anularea acestuia la instanțele Uniunii.

18 A se vedea printre altele Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctele 56 și 57 și jurisprudența citată), și Hotărârea din 25 iulie 2018, Georgsmarienhütte și alții (C-135/16, EU:C:2018:582 punctele 14, 17 și 18 și jurisprudența citată).

19 Hotărârea din 27 noiembrie 2012, Pringle (C-370/12, EU:C:2012:756, punctul 41), Hotărârea din 14 martie 2017, A și alții (C-158/14, EU:C:2017:202, punctul 66 și jurisprudența citată), și Hotărârea din 25 iulie 2018, Georgsmarienhütte și alții (C-135/16, EU:C:2018:582, punctul 15), în aplicarea punctului 18 din Hotărârea din 9 martie 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90).

20 A se vedea în această privință Concluziile avocatului general Campos Sánchez-Bordona prezentate în cauza Georgsmarienhütte și alții (C-135/16, EU:C:2018:120, punctul 36). În același mod, avocatul general Jacobs a caracterizat jurisprudența TWD în sensul că privește abuzuri de procedură împotriva părților care ar fi putut ataca un act al Uniunii și care nu au făcut aceasta [Concluziile avocatului general Jacobs prezentate în cauza Cassa di Risparmio di Firenze și alții (C-222/04, EU:C:2005:655, punctul 63)]. Astfel, după cum a arătat avocatul general Campos Sánchez-Bordona în concluziile menționate mai sus, jurisprudența TWD nu împiedică instanțele naționale să își exprime în orice moment, din oficiu sau la cererea altor părți (care nu au calitate procesuală activă vădită pentru a formula o acțiune în anulare), îndoielile lor cu privire la validitatea unui act al Uniunii.

21 A se vedea Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 37 *in fine*), Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 18), precum și Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 58). În această privință, a se vedea Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctul 72).

22 Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctele 56 și 57 și jurisprudența citată).

29. Astfel, Curtea a statuat că, în primul rând, pot fi vizați în mod direct și individual de astfel de regulamente, în temeiul dispoziției menționate, aceia dintre producătorii și exportatorii produsului în cauză cărora le sunt imputate practicile de dumping, prin utilizarea datelor privind activitatea lor comercială²³.

30. În al doilea rând, situația poate fi aceeași pentru aceia dintre importatorii produsului menționat ale căror prețuri de revânzare au fost luate în considerare pentru calcularea prețurilor de export și care sunt, în consecință, vizați de constatările privind existența unei practici de dumping²⁴.

31. În al treilea rând, situația poate fi aceeași și pentru *importatorii asociați* cu exportatorii produsului în cauză, *în special* în cazul în care prețul de export a fost calculat pe baza prețurilor de revânzare pe piața Uniunii practicate de importatorii menționați și în cazul în care însăși taxa antidumping este calculată în funcție de aceste prețuri de revânzare²⁵.

32. Rezultă din ceea ce precedă că jurisprudența a recunoscut că pot avea calitate procesuală activă, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, pentru a introduce o acțiune în anulare împotriva unui regulament care instituie o taxă antidumping producători, exportatori și importatori – asociați sau nu cu un producător/exportator – ai produsului vizat de taxa antidumping.

33. În această privință, s-a arătat că elementul decisiv pentru a stabili individualizarea operatorului interesat care poate justifica calitatea sa procesuală activă este acela că practicile de dumping au fost constatate pe baza datelor privind activitatea comercială a acestuia²⁶.

34. Totuși, Curtea a statuat de asemenea în mod repetat că recunoașterea dreptului anumitor categorii de operatori economici de a introduce o acțiune în anularea unui regulament antidumping nu poate exclude ca alți operatori să poată de asemenea să fie vizați în mod direct și individual de un regulament antidumping, în considerarea anumitor calități specifice și care îi caracterizează în raport cu orice altă persoană²⁷.

35. În consecință, independent de categoriile de operatori economici menționate la punctele 29-31 din prezentele concluzii cărora Curtea le-a recunoscut calitatea procesuală activă pentru introducerea unei acțiuni în anulare, criteriul decisiv pentru a stabili calitatea procesuală activă și în special afectarea individuală privește aspectul dacă, în conformitate cu jurisprudența care rezultă din Hotărârea Plaumann²⁸, regulamentul antidumping afectează operatorul economic în cauză în considerarea anumitor calități specifice sau a unei situații de fapt care îl caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, îl individualizează într-un mod analog celui în care ar fi individualizat destinatarul actului.

23 Ibidem, punctul 60 și jurisprudența citată.

24 Ibidem, punctul 61 și jurisprudența citată.

25 Ibidem, punctul 62 și jurisprudența citată. A se vedea punctele 40-42 din prezentele concluzii.

26 A se vedea Concluziile avocatului general Mischo prezentate în cauzele conexate Nashua Corporation și alții/Comisia și Consiliul (C-133/87 și C-150/87, nepublicate, EU:C:1989:286, punctul 35).

27 A se vedea Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul (C-358/89, EU:C:1991:214, punctul 16), Hotărârea din 18 septembrie 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, punctul 33), precum și Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 22).

28 Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17).

36. Astfel, de exemplu, în cauza Extramet, Curtea a recunoscut calitatea procesuală activă unui importator independent al produsului vizat de taxa antidumping ale cărui prețuri de vânzare nu fuseseră luate în considerare în cadrul anchetei, însă care stabilise existența unui ansamblu de elemente constitutive ale unei situații speciale care îl caracteriza, din perspectiva măsurii în cauză, în raport cu orice alt operator economic²⁹.

37. În ceea ce privește în mod specific importatorii produsului vizat de măsura antidumping, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 30 și, respectiv, 31 din prezentele concluzii, jurisprudența recunoaște calitatea procesuală activă pentru introducerea unei acțiuni în anulare în materie de antidumping atât importatorilor independenți, cât și importatorilor asociați cu un producător/exportator al produsului în cauză.

38. Cu privire la condiția asocierii, s-a arătat că simpla asociere a unui importator cu un producător/exportator în cauză nu constituie, ca atare, un element suficient pentru ca importatorul să poată fi considerat ca fiind vizat în mod individual, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE³⁰.

39. Reiese, totuși, din jurisprudența menționată la punctul 31 de mai sus: în primul rând, că existența unei asocieri între un importator și un exportator al produsului în cauză este cu certitudine un element pertinent în vederea recunoașterii calității procesuale active a importatorului pentru a solicita anularea unui regulament care instituie o taxă antidumping, în al doilea rând, că, în acest scop, importatorul trebuie totuși să prezinte o legătură *suficientă* cu producătorul/exportatorul³¹ și, în al treilea rând, că unui importator asociat îi este recunoscută calitatea procesuală activă atunci când există alte elemente care îl pot caracteriza în raport cu orice operator economic, precum, de exemplu, în cazul în care informațiile comerciale care îl privesc au fost luate în considerare în cadrul anchetei.

40. Astfel, în cauza Neotype³², Curtea a considerat că este vizat în mod direct și individual, potrivit articolului 263 TFUE, un importator asociat al cărui preț de revânzare fusese utilizat pentru calculul taxei antidumping.

41. În cauza Nachi³³, Curtea a recunoscut calitatea procesuală activă pentru introducerea unei acțiuni în anulare și a aplicat astfel jurisprudența TWD în privința unui importator asociat (care era o filială a producătorului produsului în cauză) ale cărui prețuri de revânzare constituiseră temeiul calculării prețului de export reținut pentru a stabili marja de dumping privind exportatorul în cauză.

42. În schimb, în cauza TMK³⁴, Curtea a negat existența calității procesuale active și, prin urmare, nu a aplicat jurisprudența TWD în privința unui importator asociat cu privire la care nu se stabilise că ar prezenta o legătură suficientă cu întreprinderile exportatoare în cauză sau că s-ar afla într-o situație specială care să îl caracterizeze în raport cu orice alt operator economic.

29 Hotărârea din 16 mai 1991, Extramet Industrie/Consiliul (C-358/89, EU:C:1991:214, punctele 11 și 17). Aceste elemente constau în faptul de a fi importatorul cel mai important al produsului care făcea obiectul măsurii antidumping și, în același timp, utilizatorul final al acestui produs, precum și în împrejurarea că activitățile sale economice depindeau într-o măsură foarte mare de aceste importuri și fuseseră serios afectate de regulamentul în cauză.

30 A se vedea Concluziile avocatului general Mischo prezentate în cauzele conexe Nashua Corporation și alții/Comisia și Consiliul (C-133/87 și C-150/87, nepublicate, EU:C:1989:286, punctele 36 și 37).

31 A se vedea Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 26).

32 Hotărârea din 11 iulie 1990, Neotype Techmashexport/Comisia și Consiliul (C-305/86 și C-160/87, EU:C:1990:295, punctele 20 și 21).

33 Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 39). În această privință, a se vedea Hotărârea din 14 martie 2017, A și alții (C-158/14, EU:C:2017:202, punctele 64 și 65).

34 Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 26).

C. Cu privire la admisibilitatea întrebărilor preliminare

43. Prin urmare, trebuie să se aprecieze, luând în considerare toate principiile jurisprudențiale prezentate în capitolul anterior, dacă, în speță, în aplicarea jurisprudenței TWD, trebuie să se considere că Trace Sport este împiedicată să invoce nevaliditatea regulamentului în litigiu în ceea ce privește societățile Kelani Cycles și Creative Cycles în cadrul cauzei aflate pe rolul instanței de trimitere.

44. În această privință, considerăm că sunt necesare două observații cu caracter introductiv.

45. În primul rând, observăm că prezenta cauză se diferențiază de toate celelalte cauze menționate în capitolul anterior prin faptul că nu privește validitatea unui regulament care instituie o taxă antidumping, ci pe cea a unui regulament de extindere a unei astfel de taxe, care a fost adoptat în urma unei anchete referitoare la circumvenție efectuate în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază.

46. În această privință, trebuie arătat că reglementarea Uniunii împotriva circumvenției, cuprinsă la articolul 13 din regulamentul de bază, constituie un cadru normativ care, deși face parte din reglementarea antidumping a Uniunii, dispune totuși de o specificitate proprie³⁵.

47. În acest context, pe de o parte, apreciem că considerațiile care au determinat Curtea, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 26 de mai sus, să aplice principiile jurisprudenței TWD în privința regulamentelor care instituie taxe antidumping sunt perfect valabile și pentru regulamente, precum regulamentul în litigiu, de extindere a taxelor antidumping.

48. Astfel, asemenea regulamente nu au drept consecință decât extinderea domeniului de aplicare al regulamentului inițial care a instituit taxa antidumping asupra importurilor de produse similare sau de părți ale acestor produse. Un regulament de extindere a unei taxe are, prin urmare, aceleași efecte juridice în privința întreprinderilor supuse taxei astfel extinse precum un regulament care instituie o taxă definitivă în privința întreprinderilor supuse unei astfel de taxe³⁶ și se caracterizează, de asemenea, prin dubla natură menționată la punctul 26 din prezentele concluzii.

49. Pe de altă parte, arătăm totuși că, deși criteriile dezvoltate de jurisprudența menționată la punctul 28 și următoarele din prezentele concluzii cu privire la admisibilitatea acțiunilor în anularea regulamentelor care instituie o taxă antidumping pot fi transpuse pentru a stabili admisibilitatea acțiunilor în anularea regulamentelor de extindere a unei astfel de taxe, este totuși necesar să se țină seama de caracteristicile proprii anchetelor în materia circumvenției, în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază.

³⁵ Această constatare se întemeiază pe împrejurarea că reglementarea menționată nu are drept fundament Codul antidumping din 1994 [Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț din 1994 (JO 1994, L 336, p. 103)], care figurează în anexa 1A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), ci a fost adoptată în mod unilateral de Uniune. În această privință, a se vedea considerentul (19) al regulamentului de bază și Concluziile avocatului general Mengozzi prezentate în cauzele conexe Maxcom și alții/Chin Haur Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P și C-259/15 P, EU:C:2016:712, punctul 5).

³⁶ A se vedea în același sens Hotărârea din 26 septembrie 2000, Büchel/Consiliul și Comisia (T-74/97 și T-75/97, EU:T:2000:215, punctul 52).

50. Astfel, deși anchetele referitoare la circumvenție prezintă fără îndoială asemănări cu anchetele care privesc instituirea unei taxe antidumping, acestea se caracterizează totuși prin necesitatea de a stabili cele patru elemente care, potrivit definiției cuprinse la articolul 13 alineatul (1) a treia teză din regulamentul de bază, constituie noțiunea de circumvenție³⁷.

51. În al doilea rând, de asemenea cu titlu introductiv, arătăm că nu există nicio îndoială cu privire la faptul că Kelani Cycles ar fi avut calitate procesuală activă, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, pentru a introduce la Tribunal o acțiune în anulare împotriva regulamentului în litigiu.

52. Astfel, pe de o parte, în ceea ce privește afectarea sa directă, trebuie arătat că autoritățile vamale ale statelor membre sunt obligate, fără a beneficia de vreo marjă de apreciere, să perceapă taxa antidumping extinsă prin regulamentul în litigiu asupra importurilor de biciclete exportate de Kelani Cycles din Sri Lanka către Uniune³⁸.

53. Pe de altă parte, în ceea ce privește afectarea sa individuală, Kelani Cycles a participat în mod activ la ancheta referitoare la circumvenție, în cursul căreia a prezentat o cerere de scutire. În plus, aceasta este identificată în mod expres la punctele 39-42 din regulamentul în litigiu și a făcut, în regulamentul menționat, obiectul unor concluzii pe baza datelor disponibile, ca urmare a cooperării sale insuficiente³⁹.

54. Odată prezentate aceste două considerații preliminare, arătăm că guvernul neerlandez, Consiliul și Comisia își întemeiază excepția de inadmisibilitate a întrebărilor preliminare în esență pe două elemente care ar fi, în opinia lor, susceptibile să caracterizeze Trace Sport și care, ca urmare a acestui fapt, ar individualiza-o în raport cu orice alt operator economic⁴⁰.

55. O asemenea individualizare s-ar întemeia, pe de o parte, pe existența unor legături strânse între Trace Sport și cei doi producători exportatori srilankezi, Kelani Cycles și Creative Cycles, și, pe de altă parte, pe împrejurarea că Trace Sport ar fi încercat să intervină în susținerea societății Kelani Cycles în cursul procedurii administrative desfășurate de Comisie.

56. Trebuie să se examineze, așadar, dacă aceste două elemente pot justifica, în speță, concluzia potrivit căreia Trace Sport ar fi putut, fără nicio îndoială, să formuleze o acțiune în anulare împotriva regulamentului în litigiu astfel încât, în aplicarea jurisprudenței TWD, aceasta ar fi împiedicată să invoce nevaliditatea acestui regulament în fața instanței naționale.

57. În ceea ce privește, în primul rând, existența unor legături strânse între Trace Sport, pe de o parte, și Kelani Cycles și Creative Cycles, pe de altă parte, reiese din cuprinsul punctului 39 din prezentele concluzii că existența unei asocieri între un exportator și un importator în cauză constituie un element pertinent în vederea stabilirii calității procesuale active a unui importator pentru a solicita anularea unui regulament în materie de antidumping.

37 Reiese din definiția cuprinsă la articolul 13 alineatul (1) a treia teză din regulamentul de bază că, pentru a fi stabilită existența unei circumvenții, trebuie îndeplinite patru condiții: în primul rând, trebuie să existe o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe în cauză și Uniune, în al doilea rând, această modificare trebuie să decurgă din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, în al treilea rând, trebuie dovedită existența unui prejudiciu și, în al patrulea rând, trebuie dovedită existența unui dumping.

38 A se vedea în același sens Hotărârea din 26 septembrie 2000, Büchel/Consiliul și Comisia (T-74/97 și T-75/97, EU:T:2000:215, punctul 50).

39 Potrivit articolului 18 din regulamentul de bază.

40 Afectarea directă a Trace Sport nu face obiectul discuției, aceasta fiind afectată direct prin regulamentul în litigiu pentru aceleași motive indicate la punctul 52 din prezentele concluzii.

58. În această privință, Curtea a statuat deja că, atunci când Comisia contestă admisibilitatea excepției de nelegalitate a unui astfel de regulament ridicate în fața instanței naționale de către un importator asociat, aceasta trebuie să aducă elemente de probă care să permită să se considere că importatorul prezintă o legătură *suficientă* cu întreprinderile exportatoare⁴¹.

59. Or, în speță, Comisia a prezentat ca elemente de probă extrase dintr-un raport final al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) referitor la o anchetă privind eludarea taxelor vamale și a taxelor antidumping aplicate importurilor de biciclete originare China în Uniune, în urma unor informații referitoare la biciclete chinezești declarate în mod fals ca fiind originare din Sri Lanka.

60. Acest raport face referire la documente confiscate de autoritățile vamale franceze de la Trace Sport și, mai precis, la o listă de societăți „offshore”, din care rezultă că proprietarul Trace Sport deținea 50 % dintr-o societate (al cărei capital rămas era deținut de doi investitori chinezi) a cărei filială era Creative Cycles. Reiese de asemenea din aceste documente că același deținător al Trace Sport era coproprietar, deținând 50 %, împreună cu unul dintre investitorii chinezi menționați, al unei alte societăți a cărei filială era Kelani Cycles. Reiese, în continuare, din acest raport al OLAF că Kelani Cycles fusese înființată, în fapt, pentru a prelua întreaga activitate a Creative Cycles.

61. Raportul OLAF indică de asemenea că toate aceste societăți, precum și altele care făceau parte din același grup, erau implicate în operațiuni de facturare falsă referitoare la importul în Uniune al unor biciclete de origine chineză, care au generat fraude privind taxele vamale și taxele antidumping.

62. Existența acestor legături strânse între Trace Sport, pe de o parte, și Kelani Cycles și Creative Cycles, pe de altă parte, este în plus confirmată de anumite documente care fac parte din așa-numitele documente „Panama Papers”⁴², cu privire la care Comisia a prezentat dovezi.

63. Or, nici existența tuturor acestor legături, nici concluziile raportului final al OLAF nu au fost contestate în niciun mod de Trace Sport, care nu a considerat necesar să prezinte observații în fața Curții.

64. În aceste condiții, apreciem că trebuie să se considere că, în speță, Comisia a furnizat elemente de probă care permit să se stabilească existența unor legături *suficiente*, potrivit jurisprudenței, între importatorul în discuție, Trace Sport, și întreprinderile producătoare/exportatoare srilankeze, Kelani Cycles și Creative Cycles.

65. În ceea ce privește, în al doilea rând, celălalt element pe care guvernul neerlandez, Consiliul și Comisia își întemeiază excepția de inadmisibilitate, din decizia de trimitere reiese că, în cursul procedurii administrative – la care Kelani Cycles a participat prin formularea unei cereri de scutire respinse în cele din urmă de Comisie ca urmare a insuficienței cooperării a acesteia – Trace Sport a solicitat Comisiei să admită cererea sa de intervenție în susținerea societății Kelani Cycles.

66. Reiese astfel din decizia de trimitere că Trace Sport a afirmat ea însăși că a solicitat Comisiei o audiere pentru a putea prezenta exact aceleași argumente și exact aceleași documente și elemente de probă care fuseseră deja prezentate anterior de Kelani Cycles cu titlu de observații suplimentare, în urma comunicării de către Comisie a intenției sale de a respinge cererea de scutire. Comisia a respins aceste documente și elemente de probă pentru motivele expuse în considerentul (40) al regulamentului în litigiu.

41 Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 26).

42 Expresia „Panama Papers” desemnează un număr impresionant de documente confidențiale ale cabinetului de avocați Mossack Fonseca din Panama, care au fost divulgate presei internaționale în anul 2015. Documentele au fost examinate în cadrul unui proiect de anchetă jurnalistică internațională și, ulterior, de asemenea de autoritățile fiscale și judiciare din diferite țări. În urma divulgării „Panama Papers”, Parlamentul European a constituit o comisie de anchetă pentru examinarea pretensei încălcări a normelor de drept sau a administrării defectuoase în aplicarea dreptului Uniunii în legătură cu spălarea de bani, evitarea sarcinilor fiscale și evaziunea fiscală.

67. Or, această intervenție a Trace Sport în susținerea societății Kelani Cycles în cadrul anchetei referitoare la circumvenție desfășurate de Comisie, chiar dacă în cele din urmă nu s-a finalizat, ca urmare a refuzului Comisiei de a reconsidera analiza sa cu privire la argumentele și la documentele în discuție, demonstrează mai multe elemente pertinente pentru analiză.

68. În primul rând, aceasta demonstrează existența unor legături atât de strânse între Trace Sport și Kelani Cycles încât celei dintâi i-a fost adusă la cunoștință ancheta în care era implicată cea de a doua, ceea ce constituie o informație care nu este publică.

69. În al doilea rând, aceasta demonstrează existența unor asemenea interese comune ale exportatorului în discuție și ale importatorului asociat încât să îl determine pe acesta din urmă să solicite să intervină în ancheta referitoare la producătorul asociat pentru a încerca să modifice refuzul Comisiei de a lua în considerare argumentele și elementele de probă pe care primul urmărise să le prezinte. Existența unor astfel de interese comune i-a determinat, în cele din urmă, pe cei doi operatori să acționeze în cadrul anchetei asemenea unei entități unice.

70. În al treilea rând, este rezonabil să se considere că informațiile și documentele în discuție priveau, cel puțin în parte, societatea Trace Sport însăși. Astfel, pe de o parte, reiese din considerentul (40) al regulamentului în litigiu că unul dintre aspectele în discuție între Comisie și Kelani Cycles privea clarificări referitoare la societățile afiliate, precum Trace Sport. Pe de altă parte, dacă informațiile și documentele pe care Trace Sport avea intenția să le prezinte Comisiei nu ar fi privit-o, aceasta nu explică cum anume ar fi putut justifica Trace Sport în fața Comisiei propria intervenție în scopul de a putea furniza aceste informații și documente.

71. În această privință, mai trebuie arătat că, în speță, faptul că, spre deosebire de situația din cauzele menționate la punctele 29-31 din prezentele concluzii, Comisia nu și-a putut întemeia concluziile din ancheta referitoare la circumvenție în vederea stabilirii extinderii taxei antidumping pe datele prezentate de producătorul și de importatorul asociați se datorează cooperării insuficiente a Kelani Cycles (și a Trace Sport) la anchetă.

72. Toate aceste elemente ne determină să considerăm că, în realitate, Kelani Cycles și Trace Sport au acționat, în cursul anchetei, ca și cum susțineau interesele unuia și aceluiași operator economic. În schimb, Creative Cycles nu a participat la anchetă deoarece, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 60 din prezentele concluzii, activitățile acesteia fuseseră în esență preluate de Kelani Cycles.

73. Rezultă din toate considerațiile care precedă că, în împrejurările specifice ale prezentei cauze, în opinia noastră, trebuie să se considere ca fiind stabilită existența unui ansamblu de elemente constitutive ale unei situații speciale care caracterizează Trace Sport, din perspectiva regulamentului în litigiu, în raport cu orice alt operator economic și care este, așadar, susceptibil să o individualizeze într-un mod analog celui în care este individualizat producătorul său asociat, Kelani Cycles.

74. În consecință, în împrejurările specifice ale prezentei cauze, în opinia noastră, Trace Sport ar fi putut în mod cert să formuleze, în temeiul articolului 263 TFUE, o acțiune în anulare împotriva regulamentului în litigiu și, prin urmare, în aplicarea jurisprudenței TWD, aceasta este împiedicată să invoce o eventuală nevaliditate a acestui regulament în fața instanțelor naționale.

75. În această privință, mai trebuie să arătăm că suntem conștienți, pe de o parte, că articolul 263 al patrulea paragraf TFUE prevede criterii restrictive pentru admisibilitatea acțiunilor în anulare⁴³ și, pe de altă parte, că, în măsura în care jurisprudența TWD constituie, astfel cum am arătat la punctele 21-25 din prezentele concluzii, o excepție de la un principiu general, aceasta trebuie să aibă un domeniu de aplicare limitat, în mod specific, doar la cazurile în care nu există nicio îndoială în ceea ce privește admisibilitatea acțiunii în anulare a particularului în fața Tribunalului⁴⁴.

76. Totuși, în această privință, pe de o parte, apreciem că recunoașterea în privința Trace Sport a unei calități procesuale active pentru introducerea unei acțiuni împotriva regulamentului în litigiu se înscrie, fără nicio îndoială, în linia jurisprudenței în materie de admisibilitate a acțiunilor în anulare în domeniul antidumpingului, menționată la punctele 31 și 34-42 de mai sus.

77. Pe de altă parte, în împrejurările foarte specifice ale prezentei cauze, apreciem că a permite unui importator asociat precum Trace Sport – cu privire la care s-a demonstrat, pe de o parte, că prezintă legături suficiente cu exportatorul care a participat la ancheta referitoare la circumvenție, care ar fi putut în mod vădit să formuleze o acțiune în anulare împotriva măsurii în discuție și, pe de altă parte, că a fost implicat, deși fără succes, în ancheta privind circumvenția referitoare la acest producător afiliat, acționând în cadrul acestei anchete ca și cum ar fi reprezentat interesul unuia și aceluiași operator economic – să invoce în fața instanței naționale nevaliditatea regulamentului în discuție este contrar rațiunii de a fi a jurisprudenței TWD, astfel cum a fost prezentată la punctul 25 din prezentele concluzii, și anume aceea de a garanta securitatea juridică și de a preveni abuzurile legate de căile de atac puse la dispoziția justițiabililor de dreptul Uniunii.

III. Concluzie

78. Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, propunem Curții să răspundă la întrebările preliminare adresate de rechtbank Noord-Holland (Tribunalul Provinciei Olanda de Nord, Țările de Jos) după cum urmează:

- „1) Nici Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2015, *City Cycle Industries/Consiliul* (T-413/13, nepublicată, EU:T:2015:164), nici Hotărârea Curții din 26 ianuarie 2017, *Maxcom/City Cycle Industries* (cauzele conexe C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P, EU:C:2017:62), nu au avut ca efect afectarea validității Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, în măsura în care acest regulament privește societățile Kelani Cycles (PVT) Ltd și Creative Cycles (PVT) Ltd.
- 2) Un importator al acestor biciclete, precum Trace Sport, cu privire la care s-a demonstrat, pe de o parte, că prezintă legături suficiente cu producătorii-exportatori menționați și, pe de altă parte, că a fost implicat, deși fără succes, în ancheta privind circumvenția referitoare la acești producători afiliați, acționând în cadrul acestei anchete ca și cum ar fi reprezentat interesul unuia și aceluiași operator economic, astfel încât acesta dispunea fără nicio îndoială de un drept de a formula o acțiune în fața Tribunalului pentru a obține anularea taxei antidumping aplicate acestor produse, însă nu a exercitat o astfel de acțiune, nu poate invoca ulterior nevaliditatea acestei taxe antidumping în fața unei instanțe naționale. Într-un asemenea caz, instanța națională este ținută

⁴³ În această privință, a se vedea Hotărârea din 14 martie 2017, *A și alții* (C-158/14, EU:C:2017:202, punctele 68 și 69).

⁴⁴ A se vedea în această privință considerațiile cuprinse la punctul 34 din Concluziile avocatului general Campos Sánchez-Bordona prezentate în cauza *Georgsmarienhütte și alții* (C-135/16, EU:C:2018:120) și la punctele 70-72 din Concluziile avocatului general Sharpston prezentate în cauza *A și alții* (C-158/14, EU:C:2016:734).

de caracterul definitiv al taxei antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 al Consiliului din 3 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de biciclete originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 și extinse, în temeiul articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 501/2013, la bicicletele expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia.”